

‘Onder de Boschboom’

Jumpin’ Jack

Op het Heetmanplein, of hoe heet dat tegenwoordig? Is het weer Wilhelminaplein? Ik weet het niet, ik bedoel in ieder geval de vernieuwde verkeerssituatie tussen Chalet Royal, oh nee, dat heet nu Noble (‘met een eigentijds en internationaal concept’), dus tussen Noble en de PNEM, ik bedoel natuurlijk Essent en de monding van de Vughterstraat. Daar waar vroeger nog een molen heeft gestaan en een benzinepomp, bekend van de beroemde foto uit oktober 1944 van de vluchtende vader met kind voor de bommen en granaten die toen op Lombok vielen. Lombok? O sorry, dat was de wijk waar later de PNEM, eh Essent werd gebouwd. Het blijft moeilijk om je te oriënteren in een dynamische steeds veranderende stad.

Goed, daar dus, stond een man met een karretje achter zijn fiets en een gitaar op zijn rug voor het stoplicht voor de richting Vught. Door het gewicht slingerde hij wat bij het optrekken, zodat ik in een bochtje om hem heen moest. Hij riep sorry, maar ik zei dat het niets gaf en vroeg of hij op een vakantieis was. Hij begon hard te lachen en wees op zijn bagage. ‘Wie gaat hier nou mee op reis?’ Pas toen zag ik dat het karretje en de zakken op het stuur en bagagedrager vol zaten met platgestampte blikjes. Eén nog gaaf blikje bier hield hij bij het stuur in zijn hand. Hij sprak met een licht Duits accent en vertelde dat hij zo zijn kostje bij elkaar scharrelde. De lading op zijn fiets was ongeveer tien euro waard. Ik wees op zijn gitaar en vroeg of die ook een bron van inkomsten was. Nou nee, dat hield niet over. Hij speelde nog wel eens op straat, maar alleen voor de lol. Het publiek is alleen maar een domme kudde, ze willen alleen maar hetzelfde horen, meneer. Dan roepen ze speel ‘s Yesterday of, hoe heet ‘t, over die brug over troebel water. Ik verrek dat en speel gewoon mijn eigen nummers. Ik ben geen cd-speler. Maar ja, dan vallen er geen muntjes op de hoes. Ach ja, dat publiek ... vorige maand stonden ze daar allemaal te springen voor de Stones op Pinkpop voor het nummer ‘Jumpin’ Jack’ maar ze hebben niet in de gaten dat ze zelf bespot worden in dit liedje met hun kuddegedrag. It’s a gas, man, it’s a gas!

We naderden de rotonde bij De Witte, of hoe heet dat nou ook al weer, daar onder die grote kaketoe-totem. Hij moest rechtdoor en ik rechts af naar de Postweg, die heette vroeger ... och nee, die was er toen nog niet.

Cees Slegers.

Onder De Boschboom” is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl